

Second-Best Trade Policies, R&D Spillovers and Government (In)ability to Precommit in an Intra-Industry Trade Framework*

Krešimir Žigić[†]

Abstract

We introduce an intra-industry setup in order to reconsider the consequences of government (in)ability to precommit to its policies when it is constrained to only one policy instrument (second-best policies). This setup nests the standard frameworks of strategic trade policy—the “third-market” and the “home-market” framework. We also analyze how robust the signs of particular policy instruments (R&D subsidies) are when passing from the “second-best” to the “first-best” policy and show that in the considered setup this issue is closely related to the issue of the government commitment. The policy instruments under consideration are import tariffs and export and R&D subsidies, and there are R&D spillovers from the domestic firm to the foreign firm.

JEL Classification: F13, L11, L13, O31

Keywords: government commitment, optimal tariffs and R&D subsidies, first-best versus second-best strategic policy, R&D spillovers

*I am very grateful to Levent Celik and Vilem Semerak for their valuable comments and I would also like to thank Robert Staiger, Elie Appelbaum, Alan Deardorff, Peter Neary, Avner Shaked and Anu Kovarikova Arro for numerous comments on earlier drafts of this paper. All errors remaining in the text are the responsibility of the author.

[†] CERGE-EI is a joint workplace of the Center for Economic Research and Graduate Education, Charles University, and the Economics Institute of Academy of Sciences of the Czech Republic.
Address: CERGE-EI, P.O. Box 882, Politických vězňů 7, Prague 1, 111 21, Czech Republic
e-mail: Kresimir.Zigic@cerge-ei.cz

Abstrakt

Prezentujeme modifikovaný model vnitro-odvětvové směny, ve kterém revidujeme tradiční dopady (ne)schopnosti vlády zavázat se předem ke svým politikám v situaci, kdy jsou omezeny na ovlivňování pouze jednoho nástroje (second-best policies). Tato konfigurace v sobě zahrnuje jak tradiční rámec pro analýzu strategické obchodní politiky – „třetí trh“, tak rámec, v němž neabstrahujeme od dopadů na „domácí trh“. Také analyzujeme, jak robustní jsou znaménka nastavení konkrétních nástrojů (dotace na výzkum a vývoj) při přechodu od „second-best“ k „first-best“ politikám, a ukazujeme, že v našem uvažovaném modelu je tato problematika úzce spjata se schopností vlády se k dané politice zavázat. Analyzujeme nástroje hospodářské politiky ve formě dovozních cel, exportních dotací a dotací na výzkum a vývoj a předpokládáme existenci vedlejších dopadů (spillovers) investic domácí firmy do výzkumu a vývoje na firmu zahraniční.